

متن پرسش

سلام علیکم ؛ آیا تقوای اعتقادی از تقوای عملی ارزشمندتر است ؟ اگر کسی تقوای اعتقادی نداشته باشد یا اصلاً از جهت اعتقاد و ایمان خیلی ضعیف باشد ولی تقوای عملی داشته باشد ارزشی دارد ؟ یعنی می‌خواهم بدانم آن کسی که در زمان پیامبر خدا شهید شد ولی بد اخلاق بود، رسیدنش به مقام شهادت به چه دلیل بوده ، و بد اخلاقیش چه معنایی داشته ، آیا شهید شدنش به خاطر تقوای اعتقادی نبوده، و بد اخلاقیش به خاطر بی‌تقوایی در عملش ؟ می‌خواهم بدانم کسی که فقط مواظب عملش هست شایستگی شهادت را ندارد ؟ می‌خواهم بدانم اینکه می‌گویند در برزخ کتکها را می‌خورید ولی در قیامت به انتخابی که کردید میرسید آیا میشود گفت که مربوط به کسانی هست که ایمان قوی دارند اما عملشان ضعیف بوده ؟ آیا میشود گفت که کتک در برزخ به خاطر خطاهای در عملشان هست نه به خاطر بی‌ایمانی ؟ پس کسی که با نیت پاک مواظب عملش هست ولی به ایمانش افزوده نشده یعنی در قیامت جایگاهی ندارد یا جایگاه پایینی دارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: قرآن می‌فرماید: «إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ...» یعنی آنچه انسان را به سوی خدا سوق می‌دهد و موجب قرب او می‌شود، عقیده‌ی پاک است. بعد می‌فرماید: عمل صالح آن عقیده را بالا می‌برد ، به این معنا که عمل صالح موجب می‌شود تا آن عقیده‌ی پاک‌ی که جهت‌گیری به سوی خدا است به بهترین نحو صعود کند. ولی عنایت داشته باشید عموماً در هر تقوای عملی تقوای اعتقادی هست، هر اندازه توحید خود را شدت بدهیم عمل ما زیباتر و نورانی‌تر خواهد بود. موفق باشید